

V C
5338

h.

LIBRARY OF THE UNIVERSITY OF SACHSEN-ANHALT

SALVE

EX ITALIA REDUX

1686.

SPLENDOR EUROPÆ,
LUMEN GERMANIÆ,
ELECTORALIS SAXONICÆ DOMUS
COLUMNNA,
SPES SUBDITORUM MAXIMA!

SERENISSIME PRINCEPS AC

DOMINE,

DN. JOHANNES
GEORGIIV.

SAXONIÆ, JULIÆ, CLIVIÆ, MONTIUM, ANGRÆ
ATQVE WESTPHALIÆ DUX,

LANDGRAVIE THURINGiÆ,

MARCHIO MISNIÆ,

ET UTRIUSQVE LUSATIÆ,

PRINCIPALI DIGNITATE

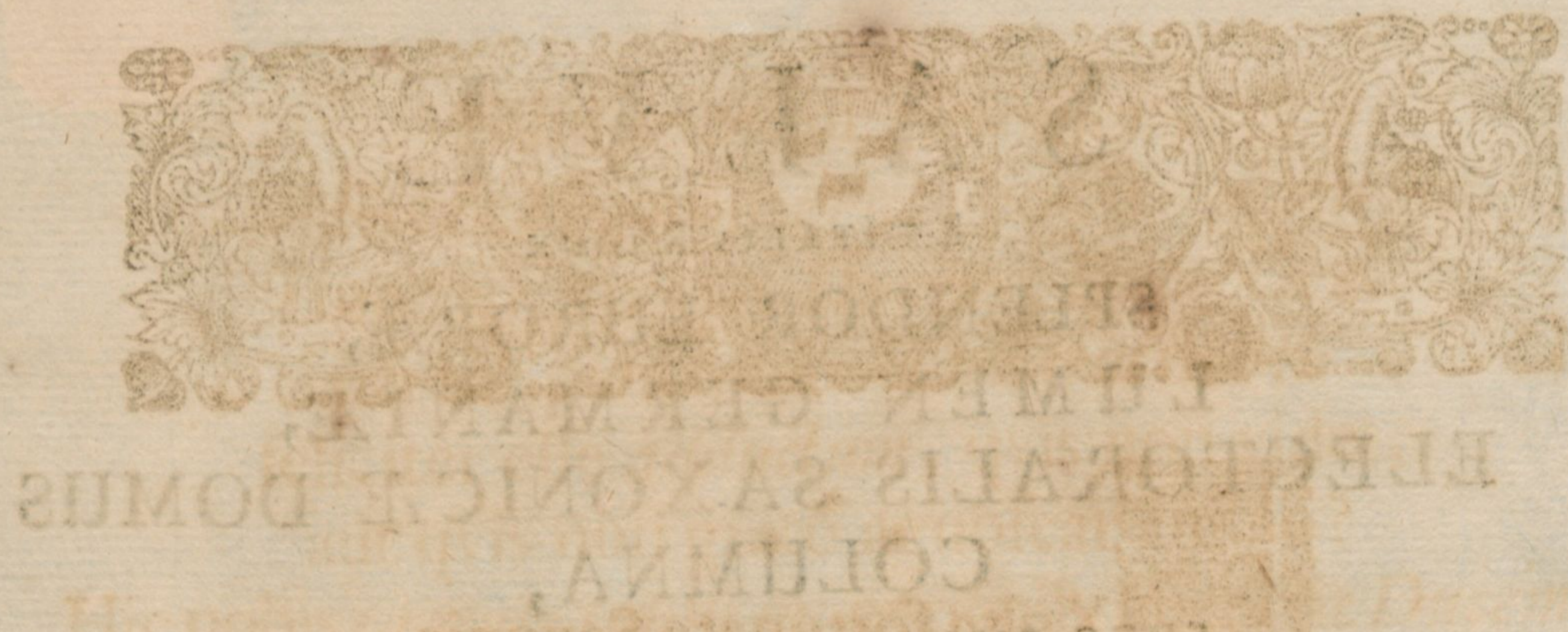
COMES HENNEBERGIÆ,

COMES MARCÆ, RAVENSBURGI, ET BARBY,
DYNASTA RAVENSTEINII,

DN. NOSTER CLEMENTISSIME,

SALVE!

FLEETORALIS SAXONICÆ DOMUS
COLLINA

FLOREAT

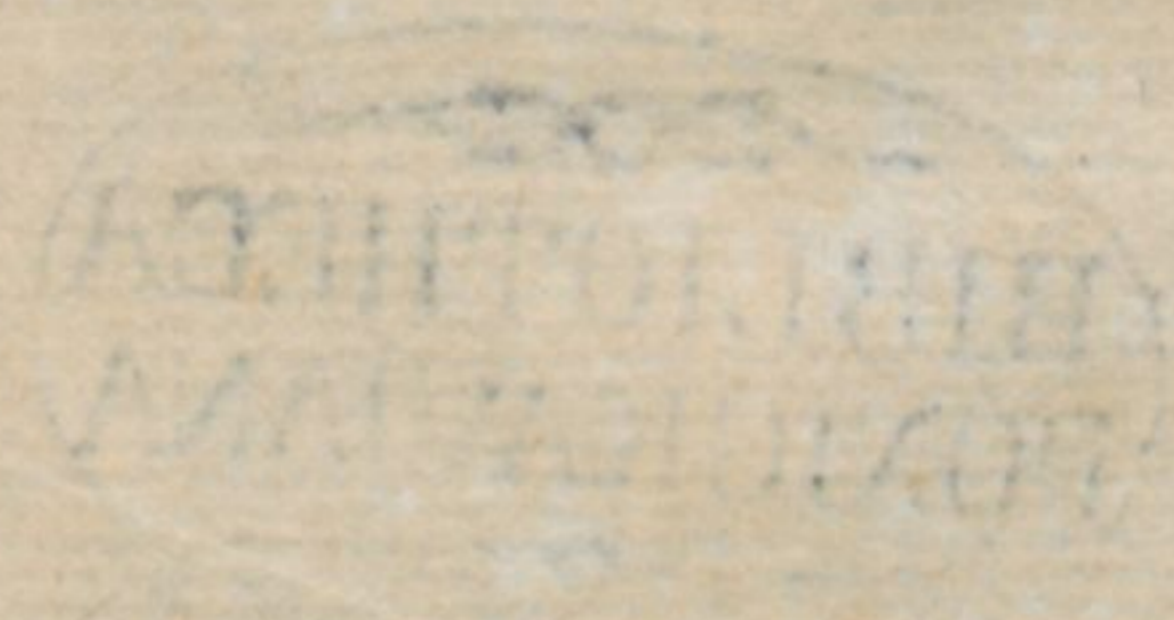
GERMEN

GERMINANTIS RUTÆ
ELECTORALIS
SAXONICÆ

IN

ÆVUM!

SAXONICÆ
IN
ÆVUM!
MUMEN
ET TURBIDUM
Quod spiritus
Supplicis
COMES
COMES MARCA
DYNASTIA
DI. NOSTER
SAXONICÆ

FXulta fortunata Saxonia,
Gratulare Tibi potentissima Germania,
Summis præconiis extolle invictissima Europa,
præsentem SAXONUM felicitatem!

SOL enim Oriens accedit ad SOLES,
LUMINA de LUMINIBUS Mundi illuminantur,
& gaudium gaudiô multiplicatur maximô,
dum ex Italia sapientiæ museô
rediit,

Princeps omni laude superior,
Incomparabile Principum Exemplar,
Serenissimorum Parentum Desiderium,
& à cœlis nobis missum.

NUMEN TERRESTRE SAXONICUM.

Hoc ipsum est,
Quod admirandos sapientiâ fecit Britannos,
Stupentes magnanimitate reddidit Gallos,
Attonitos humanitate suâ reliquit Italos.
Nihil de Hoc excogitari potest *magnum*,
Quod *magnanimitate* suâ non reddat *majus*,
Nihil proferri *excellens*,
quod virtutum *excellentiâ* non præstet *excellentiùs*.

A 2

Nihil

Nihil exprimi gloriosum,
quod *Sua* & Majorum *gloriâ* non fiat *gloriosius*.
Hunc SAXONIÆ *Ducem*, *Duce Deo*,
per tot periculosos *Ducatus* nobis
feliciter esse *adductum*, quis non videt,
aut quis non gratò agnoscat animo?
Hic nobis *tantum tantis* ex periculis liberavit *Ducem*,
quantum majorem maximus hominum intellectus
sibi vix imaginari potest.

ò Clementissimi Numinis Clementiam!

quod Clementiâ Clementiam auget,

& incolumem nobis reddit,

Heroem diu desideratum,

SERENISSIMUM PRINCIPEM AC DOMINUM,

DN. JOHAN. GEORGIUM IV.

PRINCIPEM PIUM, SAPIENTEM,

JUSTUM, MAGNANIMUM,

heroicisqve virtutibus maxime ornatum,

Verbò,

Alterum jam adducit Tibi,

SAXONIA FELICISSIMA,

SALOMONEM.

Hic qualis esset Princeps,

Aut qualis esset futurus,

ex solò SAXONIS nomine ejus famâ

per totum orbem diffusa,

quæ exteris semper admirationi ac terrori fuit,

facile poterat divinari.

Ncq;

Neq; latere potuit hæc heroica SAXONUM progenies,
sed HERCULIS instar atqve MILTIADIS
singulares heroicæ profapiæ ostendit motus.

Aquilam enim SAXONICAM

Soli Poloq; proximam.

Virtutis volatu altiore altiozem,
mentisqve acumine acutiorem Aquilam,

non modò æmulari, sed & superare.

Successorem Davidis genuinum

SALOMONEM,

Heroica SAXONUM Profapia,

Nunquam satis deprædicanda Pietas,

Admiranda Principis Sapientia,

Divina cum Justitia consociata Clementia,

Summaq; subditos juvandi Promptitudo

omnes abundè edocent.

Glorioso è stemmate nasci,

Gloriosusq; reddere nomen.

Principibus gloriosissimum.

Nostris verò Herois

Divina SAXONUM Profapia quæ *gloriosior?*

Hæc generis sui majestatem habet æternitate,

temporis admirandam,

bellica virtute gloriosissimam,

relligionis veræ cultu cœlestissimam,

Eois Hesperisqve plagis cognitissimam.

Hanc ante Christi Nativitatem floruisse,

& per viginti duos gradus descendisse

ex Regibus in Regem.

WITEKINDUM MAGNUM,

Hujusq; ex genealogia *gloriosa*

Gloriosissimos ortos Imperatores:

HEINRICUM AUCUPEM,

OTTONEM MAGNUM,

OTTONEM SECUNDUM,

OTTONEM TERTIUM,

Miraculum illud Mundi,

HEINRICUM SANCTUM,

LOTHARIUM SECUNDUM,

& designatum à se verò recusatum Imperatorem.

FRIDERICUM III. SAPIENTEM,

quorum memoria nunquam erit moritura,
testes sunt Historiographi.

Hunc Heroem.

Tantum ex *Deorum* sanguine esse natum,
inter *Deos* educatum,

Deorumq; imitari clementiam,
& facta clementiæ quotidiana loquuntur,
& felices Herois experiuntur subditi.

Compendium atque ideam.

Tantæ *Heroicæ* Profapiæ
præbuisse belligeranti mundo

Fulmen Gallorum.

tremendumq; *Turcarum* Triumphatorem.

SERE-

SERENISSIMUM AC POTENTISSIMUM
PRINCIPEM AC DOMINUM,
DN. JOH. GEORGIUM III.

Patrem Patriæ incomparabilem,

recens confirmat memoria.

Hic Symboli sui memor:

VEXILLUM MEUM JEHOVA.

Toties *vexilla* hostium retulit, quoties *vexilla* secutus,

Totiesq; *Victor* salutatus, quoties venit *Pugnator*,

quò heroico factò

Vim delevit maximam Turcarum,

Gallorumqve copias abegit in fugam.

Hujus ferro debet Saxonia,

Ne Gallorum Tyrannis nostros attingeret limites,

Neq; nostra libertas degeneraret in servitutem.

Hunc fortuna *Majorum Magnum*,

Virtus propria *Majorem*,

Maxima Imperii merita fecerunt *Maximum*,

Tantò magnanimitatis splendore,

Tanti Hannibalis Saxonici

jam magis incitatus

Virtutum cupidissimus Princeps

Heroicæ indolis suæ ac sublimioris impetus

teneris statim in annis

Serenissimis Parentibus suis

spem fecit non minimam,

Illum magnum *Lumen* fore in *Pace*,

Nec minorem *Stellam* in *Bello*,

A 4

illum

Illum veræ Religionis *Defensorem*,
Studiorumqve *Nutritorem* fore *maximum*.

Neqve poterat aliud sperari ab illo,
qui juxta Symboli sui energiam:

JEHOVÆ gloriam qværit, dum spirat,
& rectè *imperare* ut possit,

Summo prius Imperatori Deo *parere* didicit,
qvæ clara testimonia,

Hunc regiam virtutem virtutumq; Reginam

PIETATEM

semper habere comitem.

Hoc firmò Salomonis fulcrò
futurum suffulcire conatur imperium.

Gloriosissimus Princeps,

inductione confirmatus,

Pietatem splendidum Majorum fuisse Adamantem,
cujus ope virtutum radios sparserunt.

partim in *Orientem*,

partim in mundi partem *Occidentem*.

Hoc Adamante splenduisse quondam in terris

ERNESTUM

PIUM,

JOHANNEM

CONSTANTEM,

JOHANNEM FRIDERICUM

RELIGIOSUM,

AUGUSTUM

PIUM,

JOHANNEM GEORGIUM I.

CONSTANTEM,

JOHANNEM GEORGIUM II. PIUM,

gloriosissima Heroum attestatur memoria.

Neq; solò hoc splendidissimò Principum diademate

Heroëm videmus ornatum,

sed

sed variis virtutum carbunculis
longè latèq; radiare,

SALOMONEM SAXONICUM
duo principales Principis confirmant comites
SAPIENTIA ac PRUDENTIA.

His ceteros superasse Reges

Germen Davidis SALOMONEM,

non obscurè sacra pagina docet.

Alios hisce carbunculis ut præcellat,

ad maxima natus Princeps,

Magna Majorum stimularunt nomina,

FRIDERICI SAPIENTIS,

VVILHELMI INGENIOSI,

HENRICI ILLUSTRIS,

admiranda Salomonis Exempla.

Cui spontè currenti

majorem ad virtutem addebat stimulum,

gloriosum illud AUGUSTI gloriosissimi,

qui Principes Deos fieri perhibebat:

RELIGIONEM ac JUSTITIAM

fortiter propugnandò.

Quam posteriorem

in speculò Avitarum virtutum percipiens

JUSTITIÆ

SE consecravit totum,

argumentò minimè fallaci,

Hanc Principum confirmare thronos,

Deditosqve huic consimiles reddere Diis.

*Tam magnorum districtuum pacatrix Justitia,
Nostro Principi bilancem tradidit & gladium,
Ut pari dexteritate judicet tam subditos,
quàm ut externos cohibeat hostes.*

Quà in viâ prælucentes habuit Heroës,

AUGUSTUM JUSTUM,

JOHANNEM GEORGIUM PRIMUM,

JOHANNEM GEORGIUM SECUNDUM,

& in justitiâ administrandâ nemini secundum,

JOHANNEM GEORGIUM TERTIUM,

Hi justitæ tenaces Juris Saxonici fuerunt Conditores,

Hi optimi ARISTIDES & cognomine JUSTI,

Hi FERDINANDI I. Imperatoris

gloriosissimæ memoriæ,

Cedrò digni symboli defensores fuerunt accerrimi:

FIAT JUSTITIA AUT PEREAT MUNDUS.

MAGNANIMITATIS

Magna Principis incitamenta fuerunt

JOHANNES FRIDERICUS MAGNANIMUS,

ALBERTUS

ANIMOSUS,

FRIDERICUS

BELLICOSUS,

VVITEKINDUS

MAGNUS,

quibus obplus quàm Herculeæ facta annumerandus

JOHANNES GEORGIUS III.

ANIMOSUS,

Vera Imperii Romani DEXTERA,

MAGNI MAURITII

Magnus in profligandis hostibus æmulus,

Hic

Hic cum clarus sit heroicis *Factis*,
Non opus erit aliis *Fastis*,
Ubi ANIMOSUS *Antecessor* vivit in *Sucessore*,
quid opus *elogiis*?

Victoriâ Turcarum & Gallorum expulsiōne
se reddidisse immortalem,
totus jam consonat orbis.

HIC UT VIVAT FELICITER, REGNET
FELICIUS, TRIUMPHET FELICISSIME
Subditi omnes acclamantes vovent & cordicitus
precantur!

Tantis ab Heroibus natus Princeps,
Tantus Heros erat noscendus,
Tantum Majorum imaginibus instigatus,
Tanta heroica facta laborat imitari.
Hunc MARS vidit arma vibrantem,
PALLAS literas meditantem,
Literas inter arma, arma inter literas
cordi habentem,

inde Magnanimitatis magnum deportavit titulum,
dum ex belli onere honorem Heroi tribuit.

Sacra Cæsarea Majestas,
Principemque Magnanimum
Generalem Copiarum suarum elegit Tesserarium.

Hunc obsessa Moguntia vidit fortiter pu-
gnantem,

Hunc seipsam à Gallorum tyrannide vidit
liberantem,

Hunc de fugitivis Gallis vidit triumphantem.

CLE-

C L E M E N T I Æ
Nomen Numen hoc ut tueretur insigne,
non modo *homines humanitate* iudicat indignos,
qui cum *hominibus* vivunt, nec tamen sunt *humani*,
sed ex totâ SAXONUM Profapiâ
veram *Gravitationis*, *Clementiæ* atq; *Humanitatis*
sibi comparavit ideam,
non alium ob finem,
quàm ut exemplò Clementium
Clementiam omnibus exhibeat,
Gratiam omnibus offerat,
Neminiqve suam deneget opem,
ad quam inflaminant lumina clara Mundi

FRIDERICUS II. PLACIDUS,

ERNESTUS GRAVIS,

FRIDERICUS III. PACIFICUS,

AUGUSTUS GRATIOSUS,

CHRISTIANUS II. BENEFICUS,

& exemplum *Clementiæ sine exemplo*

JOHANNES GEORGIUS II.

Nihil hîc deesse voluit Numen supremum,
quod tanti Principis in *Pietate Constantiam*,
in regnandis Provinciis *Sapientiam*,
in fortitudine præstanda *Præstantiam*,
in *Clementia Favorem*,
in benefaciendò *Promptitudinem*,
ad vivum non exprimeret.

neq;

Neq; his virtutum præconiis exsatiari poterat

SAXONUM *stupendus Achilles,*

Verùm,

Regionibus suis ut prodesset plurimùm,

Regiones Europæ visitavit alienas.

Aliis exemplo Majorum ut præluceret *optimè,*

optimos aliorum mores studuit æmulari,

quid majus?

Rarum hoc in subditos Amoris Exemplum.

Varia vitæ præsubditis subivit *pericula,*

Periculum regionibus suis imminens ut
averteret.

Hic verus Germaniæ audit **ALCIBIADES,**
in quo ipsæ Gratia suam elegerunt sedem,

Veram Principis ut formarent ideam.

O Summam Saxonum felicitatem!

Felicitatem longè majorem adepti,

quàm latissimæ mundi continent partes

ASIA, AFRICA ATQVE AMERICA.

Hæ sapientissimos licet producant homines,

variisq; virtutum satellitibus stipatos,

SALOMONEM CHRISTIANUM

tamen ut adferant nobis, felicitate carent.

Hic à *Diis* progenitus

Deorum in terris quærit consortium,

Gaudium Deorum ut multiplicet,

Dum in thalamum ducit

Deam magnam Daniæ ac Norwegiæ

SERE-

SERENISSIMAM PRINCIPISSAM AC
DOMINAM,
DN. SOPHIAM HEDVIGEM,
DNAM. NOSTRAM CLEMENTISSIMAM.

Hæc regia cælo nobis donata Progenies
Regiam imitatur naturam,
nec calamô fatis delineari potest.
Perfectissimam enim *Pietatis ac Prudentiæ,*
Admirandæ Castitatis ac Clementiæ,
omnigenæq; virtutis imaginem
si hîc delineare vellem,
infra tamen magnitudinem esset EJUS,
quæ *Atlantis Saxonici* adjungitur lateri.
Neq; nostra nos fefellit expectatio,
Cum nec major â nobis sperari,
Nec conceptæ spei felicior ulla respondere potuerit.
Hæc cum magna nostra Daniæ ac Norwegiæ
Heroïna.

Heroïis incomparabilis incomparabili Parente,
SERENISSIMA PRINCIPISSA AC
DOMINA,
DOMINA ANNA SOPHIA,
ELECTORISSA,
DUCISSA SAX. JUL. CLIV. MONT. ANGRÆ
ac WESTPHALIÆ, &c.

Cujus felicitum annorum numerus sit innumerus!
firmius firmabit firmum Daniæ cum Saxonia
vinculum,

Hæc terris hisce robur & gloriam,
Inimicis terrorem adferet & metum.

Hæc

Hæc Lutheranae religioni addictissima,
Religionem non immutat, sed illuminat,
non turbat, sed corroborat,
non onerat, sed coronat.
Hæc divinâ conjunctione
Saxoniae felicitas felicitati Salomonis
non æquivalebit, sed prævalebit.
Alienas enim dum Rex amplectitur mulieres,
Alienam pro verâ recipit religionem,
Verumq; DEI cultum transmutat in alienum.
Hoc Deorum Conjugiò
Germen Saxonicae Rutæ germinabit ulterius,
Salus salute, fortunaq; fortunis cumulabitur secundis,
Et quisq; lætus sub ficu suâ quiescet securius.
In altò hoc confirmatum Conjugium,
ut DEUS secundet ex alto,
Altiora omnes effundunt suspiria.
Herois ergò magnanimi natalitius dies
quantum lætitiæ hisce provinciis attulit,
tantum hodiernus dies multiplicavit,
dum veluti altera Arabia felix SAXONIA
in gremium suum recipit.
Principem talem,
qualem diu exoptarunt Serenissimi Parentes,
tristes desiderarunt Magnates,
attoniti abeuntem viderunt subditi.
O nos igitur felices!
qui SALOMONEM habemus sapientem,
imo hoc meliorem,
dignissimum, Ut

FK 9c 5335

Ut cum totâ Saxonum Profapiâ
Heroëm DEUS fervet *incolumem,*
Vigentem, germantem, florentem,
Domuiq; Electorali Saxonicae *maximè valentem.*

Huic *fausta* quævis *fata adsint,*
absint procul,
quæ illum lædere possunt *infortunia!*
Felicia sint omnia *cœpta,*
Neque *irrita, sed rata* illius *consilia!*
Sic *voventes* *vovete* *mecum omnes*
atqve *Principi magnanimo*

SALOMONI SAXONICO

acclamate:

SALVE
SPLENDEq; DIU
SPLENDOR EUROPÆ,
LUMEN GERMANIÆ,
ELECTORALIS SAXONICÆ DOMUS
COLUMNA,
SPES SUBDITORUM MAXIMA!

imo resonet ex alto:

FLOREAT
GERMEN
GERMINANTIS RUTÆ ELECTORALIS
SAXONICÆ

IN

ÆVUM!

Hâc *votivâ* *acclamatione*
suam animi submissionem ac devotam mentem
humillimè offert

JOHANNES GEORGIUS GRÜBELIUS,
Med. Doctor, Viduæ quondam Electoralis Saxonicae Archiater,
& Acad. Leopold. Imperial. Nat. Curios. Collega.

DRESDÆ, Scanno RIEDELIANO.

m.

2

ULB Halle 3
004 824 245

VD 17

h. 56.

Vc
5338

SALVE

EX ITALIA REDUX

1686.

SPLENDOR EUROPÆ,

LUMEN GERMANIÆ,

ELECTO

ICÆ DOMUS

SP

AXIMA!

SERRE

ICEPS AC

E,

DN.

NNES

G

IV.

SAXONIÆ, JU

ONTIUM, ANGRÆ

AT

E DUX,

LAN

RINGIÆ,

ET

NIÆ,

PR

USATIÆ,

COMES M

NITATE

GIÆ,

DN. NOS

RGI, ET BARBY,

TEINII,

NTISSIME,

E!

